

Itineraris senyalitzats al Parc del Montnegre i el Corredor

GR-5 Sender dels miradors. De Sant Celoni a Sant Iscle de Vallalta

GR-83 Camí del nord o del Canigó. De Mataró a Sant Celoni

GR-92 Sender del Mediterrani. De Tordera a Llinars del Vallès

PR-C 146 De Calella a Tordera

PR-C 216 De Canyamars al Santuari del Corredor*

PR-C 228 De Llinars del Vallès al Far

SL-C 70 De la Batllòria a la serra de Can Puig

SL-C 71 El dolmen de Pedra Gentil*

SL-C 72 La plana del Corredor*

SL-C 73 Les alzines de Can Portell*

SL-C 74 El pont de la Vila*

SL-C 76 Camí del torrent d'en Puig al Corral

SL-C 77 Can Vilar i el sot de Can Montasell*

SL-C 78 L'ermita de l'Erola*

SL-C 79 La vall d'Olzinelles*

SL-C 80 El dolmen de Ca l'Arenes*

SL-C 101 La vall de la riera de Pineda*

SL-C 102 Les Torrenteres*

SL-C 103 Montnegre carener*

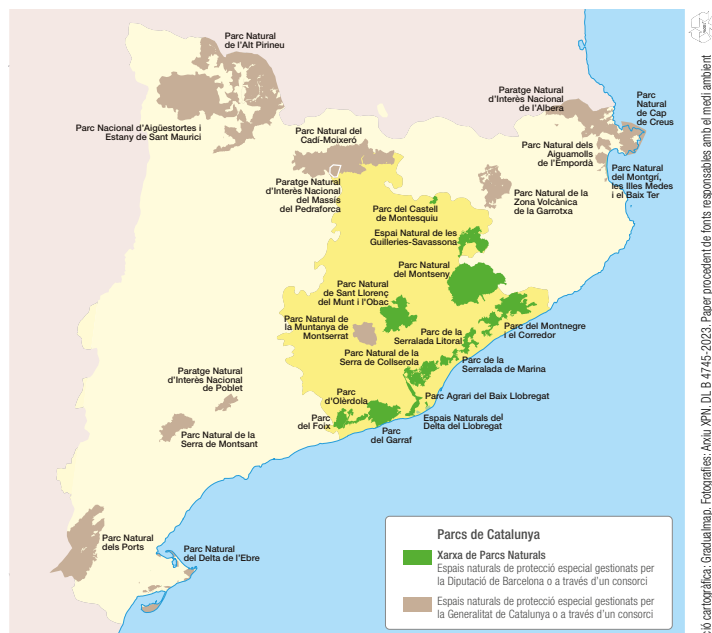
SL-C 105 El pla de Forcs*

SL-C 106 Sant Corneli*

SL-C 110 De Vallgorguina a Olzinelles*

 Fullet disponible

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

112
emergències

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olerdola, Parc del Foix.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Parc del Montnegre
i el Corredor

ITINERARIS SENYALITZATS

SL[©]-C 103

Montnegre carener

Descobrim Sant Celoni (II)

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Ajuntament de
Sant Celoni

Parc del Montnegre i el Corredor

© Itconlogics

Entre vora mar i terra endins, sota l'ombra de boscos atapeïts, trobem testimonis d'antics usos forestals

Dòlmens neolítics, restes ibèriques i esglésies medievals es reparteixen dins un paisatge vorejat de conreus, boscos i masies. Tot plegat ens parla de petites històries privades i supervivència col·lectiva.

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor

C. Església, 13, 2n
08471 Vallgorguina
Tel. 934 727 670
p.montnegre@diba.cat

DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1989
Superfície protegida: 15.010 ha

Wikiloc

Gooltracking

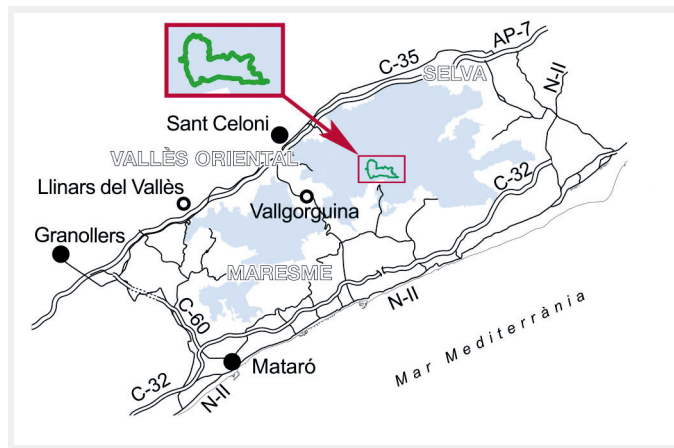

@montnegre

@montnegreicorredor

Accés al punt d'inici

Tren

Renfe. Tel. 900 410 041. rodalies.gencat.cat

Bus urbà i interurbà

Empreses Sagalés i Hispano Hilariencia. Consulteu els horaris a: www.sagales.com i www.hispanohilariencia.com

Taxi

Parada a la plaça de l'Estació.

En vehicle privat

Per la C-35 en direcció a Girona, cal deixar enrere la població de Sant Celoni i recórrer alguns quilòmetres fins a trobar, a mà dreta, l'indicador de les urbanitzacions de Can Coll i Boscos

del Montnegre i Cal Batlle. A la urbanització de Can Coll, seguirem la pista forestal amb les indicacions de Sant Martí de Montnegre fins a arribar al punt d'inici de l'itinerari (11 km, aproximadament).

Característiques i recomanacions

Distància: 8 km

Desnivell: 271 m

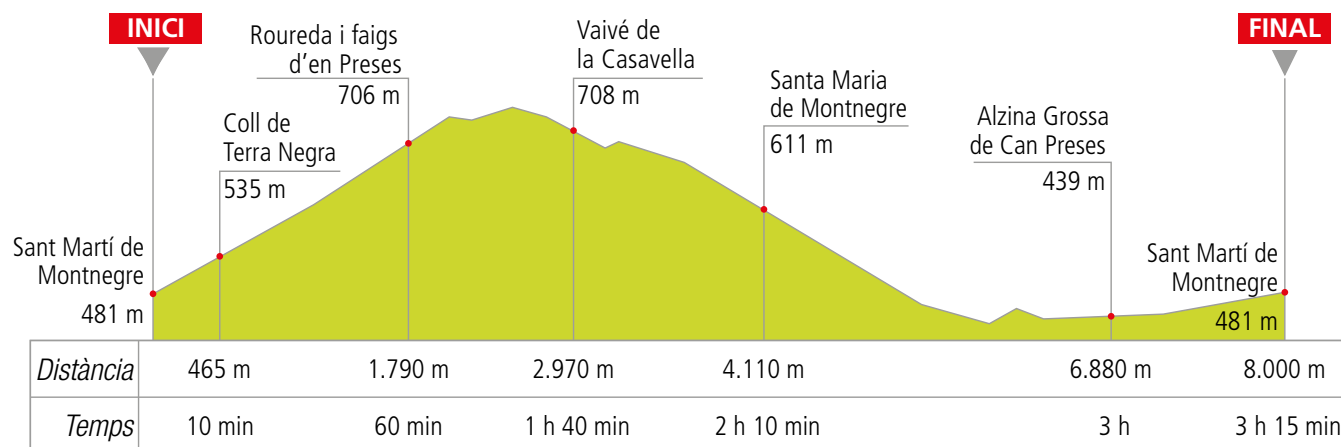
Durada: 3 h 15 min

Dificultat: mitjana

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 103

Recomanacions:

- Itinerari per a vianants recomanable per a tots els públics.
- En cas de cansament, es pot desfer el camí des del turó Gros.
- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics.
- Cal mantenir la tranquil·litat de l'entorn i no llençar-hi deixalles de cap mena.
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu.
- Vigileu amb la resta d'activitats que interaccionen en les pistes: trànsit de vehicles motoritzats, bicicletes, cavalls...

Descripció de l'itinerari

Farem una excursió llarga i molt atractiva per camins, corriols i pistes (el primer terç, en forta pujada; la resta, en pla i baixada). Trobem el senyal d'inici a l'encreuament de la pista principal amb l'accés a l'Hostal i a Sant Martí de Montnegre. Aquí conflueixen diversos senders: el GR-5, el GR-83 i el GR-92. Al llarg del camí trobarem plafons informatius dels diferents elements d'interès.

Terra Negra

Seguim el sender que s'enfila muntanya amunt fins al coll de Terra Negra, un altre encreuament estratègic de camins.

Prenem la pista cap a l'esquerra, en franca ascensió cap al sud. Després de dos trencalls deixats a l'esquerra, arribarem al sot dels Ternals, que delimita una sobtada transició de l'alzinar a la castanyeda.

Continuem per la pista principal. Quan perd pendent, la deixem, ens enfilem a l'esquerra i, després, a la dreta en forta pujada fins al coll de Basses **3**. Unes alzines monumentals assenyalen aquest coll peculiar i estratègic, que abandonem tot seguint la pista cap a llevant.

Deixem a mà dreta el coll per on el GR-5 continua cap al solell: és el vaivé de la Casanova (*vaivé* és el nom que reben al Montnegre alguns colls entre l'obaga i el solell). Poc després, la pista voreja els faigs d'en Preses **4**. Més endavant, fent uns revolts, s'enfila a la roureda culminal del Montnegre deixant una derivació planera a l'esquerra.

La roureda i els faigs d'en Preses

Arribem al turó Gros o de la Telefonista **5**, un dels dos cims més alts del Montnegre (766 m), amb una torre de guaita d'incendis que deixem a la dreta per baixar per la pista carenera, tot obviant els camins que conflueixen per l'esquerra.

En pocs minuts arribem al vaivé de la Casavella **6**.

El vaivé de la Casavella i l'avellanosa

A la cruïlla del vaivé de la Casavella, prenem el camí més obac i deixem a la dreta les dues pistes que ens abocarien al solell. Seguim aquest camí planer una bona estona, deixant a banda i banda algunes pistes que hi menen. Després d'un revolt a l'esquerra, prenem el corriol ample que baixa perpendicular. Sense abandonar-lo, ens portarà directes a la capella de Santa Maria de Montnegre **7**, a les restes del roure monumental i a la font. El fort pendent del vessant facilita les esllavissades dels marges en èpoques de pluges.

Santa Maria de Montnegre

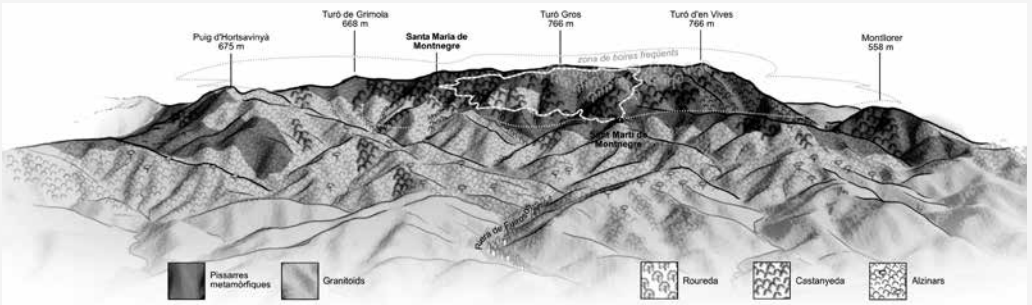
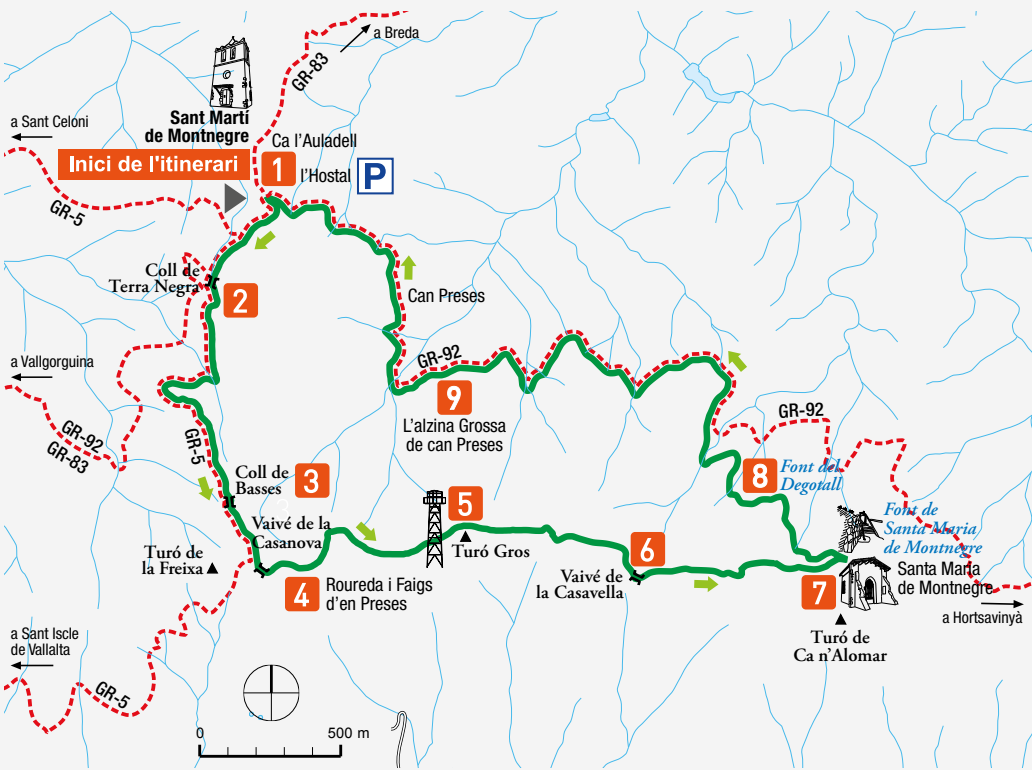
Prenem la pista de baixada cap a ponent, a l'esquerra amb relació al sentit del camí per on hem arribat.

Deixem a l'esquerra la font del Degotall **8** i, més tard, alguns camins de desembosc. Sempre seguim la pista principal, en suau descens, i anem flanquejant la capçalera del sot de Can Garrumbau.

Bagues de castanyers

Poc abans de l'entreforc amb la pista que ve d'Hortsavinyà, al marge hi ha les restes esllavissades d'un forn de carbonet. Seguim en direcció a Sant Martí de Montnegre tot travessant successivament els torrents que conformen el sot Gran de Can Preses.

La pista, que deixa a la dreta Can Preses i la petita urbanització La Natura, ens mena directament al punt d'inici: el nucli de Sant Martí de Montnegre.

Sant Martí de Montnegre

El nucli de Montnegre consta de l'església de Sant Martí, la rectoria, ca l'Auladell i l'Hostal **1**. A l'antic terme i parròquia, la densitat de població sempre ha estat molt baixa: l'orografia i el microclima no en faciliten la colonització rural. És per això que el Montnegre ha preservat el seu caràcter forestal al llarg dels segles.

Terra Negra

L'origen del topònim Terra Negra **2** és la negror de les pissarres que afloren en aquesta zona de la muntanya. El bosc és dominat per les alzines, que enfosqueixen el sotabosc, cosa que dificulta la vida als vegetals competidors al seu dessota.

La roureda i els faigs d'en Preses

La carena del Montnegre és un refugi extrem per a alguns ecosistemes de muntanya mitjana, que es veuen afavorits per l'alta pluviositat anual (880 l/m²), les boires freqüents i el sòl profund i ric. La roureda, dominada pel roure de fulla gran i amb una forta presència del roure africà (molt escàs a Catalunya), senyoreja aquesta carena i hi genera un ambient singular. A la capçalera del sot Gran de Can Preses, a tocar de la carena principal, un clap excepcional de faigs, amb bona naixença, sobreviu fora de la seva àrea de distribució habitual gràcies a les freqüents boires careneres.

El vaivé de la Casavella i l'avellanosa

L'avellanosa cobreix densament la бага alterosa, esquitxada de roures, castanyers, alzines i, en menor abundància, grèvols, cirerers i trèmols —aquests darrers ben freqüents a les clarianes. Al dessota, llorerets i falgueres, i, on la fullaraca deixa espai, molses i gramínies de muntanya entapissen el sòl. Molts castanyers apareixen clivellats i morts per efecte dels fongs —que els fan emmalaltir—, el xancre i la tinta.

Santa Maria de Montnegre

En alguns enclavaments de la muntanya perviuen elements alhora útils i simbòlics, ancestrals i religiosos: és el cas del roure, la font i l'ermita de Santa Maria. El roure, que va ser declarat arbre monumental per la Generalitat de Catalunya el 1990, era el més gruixut de la comarca i tenia més de cent anys. Durant un temporal de neu

i vent, el 7 de gener de 2010, es va trencar per l'enforcadura, on l'aigua i les restes de fullaraca s'havien anat acumulant, cosa que havia provocat una podridura al cor del tronc. L'ermita de Santa Maria és un edifici del segle XIX que es va enrunar durant el segle passat i que el 2009 va ser consolidat.

Bagues de castanyers

Les rouredes i l'alzinar muntanyenc de la бага foren substituïts massivament pocs segles enrere per l'explotació forestal del castanyer, arbre expandit per la colonització romana. Les perxades de castanyers, tanmateix, perden avui dia vitalitat a causa de malalties fúngiques i rendibilitat econòmica, cosa que està afavorint la recuperació d'espècies pròpies de la zona. Actualment, però, s'estan assajant amb èxit programes de lluita biològica contra aquestes plagues i plans de millora forestal.

L'alzina Grossa de Can Preses

Al cor d'aquest sot podrem contemplar l'alzina Grossa **9**. Fa aproximadament un metre de diàmetre màxim i tres de perímetre. Igual que el roure de Santa Maria, l'alzina Grossa ha patit un trencament del tronc des de l'enforcadura. Amb uns tensors que subjecten les branques cap al mig, s'intenta allargar la vida de l'arbre. Uns metres abans, al marge esquerre del camí, trobem un altre forn de carbonet, amb la xemeneia encara visible a l'interior.

